

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sk/52/2019
Identifikačné číslo spisu: 4019200162
Dátum vydania rozhodnutia: 25.11.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:4019200162.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: W. W., nar. X. M. XXXX, bytom Murgašova 10, Zlaté Moravce, právne zast. JUDr. Michalom Magdolenom, advokátom, so sídlom Farská 28, Nitra, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom 29. augusta 8-10, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 8. marca 2019, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. augusta 2019, č.k. 23Sa/26/2019-42, v spojení s opravným uznesením č.k. 23Sa/26/2019-74 zo dňa 17. októbra 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. augusta 2019, č.k. 23Sa/26/2019-42, v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 23Sa/26/2019-74 zo dňa 17. októbra 2019 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Nitre (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným rozsudkom zo dňa 19. augusta 2019, č.k. 23Sa/26/2019-42, v spojení s opravným uznesením č.k. 23Sa/26/2019-74 zo dňa 17. októbra 2019 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 8. marca 2019, ktorým bolo zamietnuté jej odvolanie a potvrdené prvostupňové rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 26. novembra 2018 vo veci priznania invalidného dôchodku žalobkyne od 5. novembra 2018 v sume 135,80 € mesačne podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 461/2003 Z.z.“).

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalovaná sa na základe odvolania žalobkyne voči

prvostupňovému rozhodnutiu oboznámila so spisovou dokumentáciou, so všetkými predloženými odbornými nálezmi a následne vykonala vlastné vyšetrenie za prítomnosti psychiatra, pričom zistila, že „žalobkyňa trpí depresívnou poruchou stredne ťažkého stupňa, stav je v súčasnosti kompenzovaný, nie sú prítomné žiadne psychotické príznaky ani prejavy hlbokéj depresie“. Vzhľadom na tieto prejavy, rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu prislúcha miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35%, čo je dolná hranica rozpätia. Za ostatné zdravotné postihnutia bola základná miera poklesu navýšená o 10% na výsledných 45%, zodpovedajúca súčasnému zdravotnému stavu. Posudkový lekár pri posudzovaní zdravotného stavu žalobkyne za prítomnosti psychiatra zhodnotil psychiatrický nález zo dňa 13.11.2018, ortopedické vyšetrenie zo 06.09.2018, neurologické vyšetrenie z 12.04.2018, gastroenterologické vyšetrenie zo 07.02.2018, psychologické vyšetrenie z 12.03.2018, kardiologické vyšetrenie z 28.02.2018, rehabilitačné vyšetrenie z 28.11.2018. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie určil posudkový lekár duševné choroby a poruchy správania, poruchy nálad (manické, depresívne, periodické) stredne ťažké formy podľa kapit. V., položka 3, písm. a/ prílohy 4 k zák. č. 461/2003 Z.z. s mierou poklesu 35% z percentuálneho rozpätia 35 - 45%, a ktorú zvýšil za iné zdravotné postihnutia - arteriálna hypertenzia I., periartitris humeroskapularis vľavo, cervikalgia lumbalgia bez radikulopathie, neurogénna tetania - o 10 % podľa § 71 ods. 8 zák.č. 461/2003 Z.z., na výslednú mieru 45%, zodpovedajúcu rozhodujúceму zdravotnému stavu.

3. Krajský súd poukázal na to, že nezistil nové skutočnosti, ktoré by pri doterajšom posudzovaní zdravotného stavu žalobkyne neboli známe a zhodnotené a ktoré by prípadne odôvodňovali ďalšie doplnenie posudku ani z predložených lekárskeho nálezov, ktoré pripojila žalobkyňa k žalobe. Posudkový lekár rozhodol po vlastnom vyšetrení zdravotného stavu žalobkyne za prítomnosti psychiatra a posúdení odborných lekárskeho nálezov z oblastí, na ktoré si žalobkyňa sťažuje a svoj posudok aj náležite zdôvodnil. Posudkoví lekári sociálneho poistenia v konaní predchádzajúcom vydaniu napadnutého rozhodnutia žalovanej ako aj v konaní o odvolaní na základe predložených odborných nálezov a vlastného vyšetrenia vyhodnotili, že zdravotný stav žalobkyne je zhoršený na úroveň invalidity, lebo má mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 45% od 5. novembra 2018.

4. Námietku žalobkyne voči stanovenej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, ako i skoršiemu dátumu vzniku invalidity krajský súd považoval za irelevantnú, pretože nepreukázala žiadnymi dôkazmi skutočnosti, ktoré by spochybňovali záver posudku a nepreukázala ani tú skutočnosť, že by trpela takým závažným ochorením, ktoré by znižovalo jej schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť vo vyššej miere ako bola stanovená posudkovým lekárom sociálneho poistenia. Podľa lekárskeho nálezov, ktoré posudzoval posudkový lekár bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa trpí depresívnou poruchou stredne ťažkého stupňa, čo potvrdil aj psychiater, ktorý žalobkyňu vyšetřil.

5. K námietke žalobkyne vo vzťahu k dátumu vzniku invalidity krajský súd uviedol, že dátum si neurčuje žalobkyňa, ale dôvodom vzniku invalidity je dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, a tento bol zistený pri posudzovaní zdravotného stavu posudkovým lekárom dňa 5. novembra 2018, preto bol tento deň stanovený za deň vzniku invalidity.

6. Krajský súd považoval preskúmané rozhodnutie žalovanej za vydané v súlade so zák.č. 461/2003 Z.z. ako aj prílohou č. 4 k zákonu.

7. O trovách konania krajský súd rozhodol v súlade s § 168 SSP tak, že žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

II.

Kasačná sťažnosť

8. Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť s poukazom na § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP. Uviedla, že i napriek tomu, že niekoľkokrát upozornila na zhoršujúci sa zdravotný stav a lekársku správu MUDr. W., krajský súd a ani žalovaná sa s tým nevysporiadali. V lekárskej správe vystavenej MUDr. W. zo psychiatrického vyšetrenia zo dňa 13. novembra 2018 sa u

nej konštatuje ťažká forma duševnej choroby, recidíva.

9. V rozpore so zák.č. 461/2003 Z.z. žalovaná a ani krajský súd neurčili ako rozhodujúce zdravotné postihnutie poruchy nálad (manické, depresívne, periodické) - ťažké formy, zaradené ako zdravotné postihnutie do kapitoly V, položka 3 písm. b/ prílohy č. 4 zák.č. 461/2003 Z.z., kde je možné určiť mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti až v rozsahu 50 - 80%, čo je podstatne viac ako žalobkyni priznané rozhodujúce zdravotné postihnutie - poruchy nálad (manické, depresívne, periodické) - stredne ťažké formy, ktoré je zaradená do kapitoly V, položka 3 písm. a/ prílohy č. 4 zák.č. 461/2003 Z.z., kde je možné určiť mieru poklesu schopnosti zárobkovej činnosti v rozsahu 35 - 45%. Žalobkyňa zdôraznila, že uvedená lekárska správa ani jej argumentácia neboli krajským súdom akceptované, a teda nemohli byť ani zhodnotené a brané do úvahy pri rozhodovaní i napriek tomu, že mohli zásadne ovplyvniť výsledok rozhodnutia.

10. Žalobkyňa poukázala tiež na to, že jej bol vystavený preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra číslo: I. zo dňa 23. septembra 2019, a to na základe lekárskeho posudku tohto správneho orgánu zo dňa 9. septembra 2019 so stanovením miery funkčnej poruchy 60% podľa prílohy č. 3, časť IV., bod 4. písm. c/ zák.č. 447/2008 Z.z. o peňažnom príspevku na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, ktorý pre ťažkú depresívnu poruchu určuje rozsah miery funkčnej poruchy v rozsahu 50 - 70%.

11. Žalovaná a jej posudkoví lekári posúdili zdravotný stav žalobkyne ako stredne ťažkú formu s najnižším možným percentuálnym hodnotením i napriek tomu, že z lekárskej správy MUDr. W. jasne vyplýva, že žalobkyňa trpí ťažkou formou tohto zdravotného postihnutia, kde je percentuálny rozsah 50 - 80%, pričom Úrad práce sociálnych vecí a rodiny na základe lekárskeho posudku vyhodnotil zdravotný stav žalobkyne ako ťažkú depresívnu poruchu s percentuálnym ohodnotením 60%. Žalobkyňa zdôraznila, že je minimálne neštandardné, aby jej zdravotný stav a závažnosť zdravotného postihnutia boli posúdené pre rôzne zákonné nároky na podklade totožných lekárskejších správ odlišne.

12. Žalobkyňa poukázala tiež na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. mája 2011, sp. zn. 9Sžso/25/2011, v zmysle ktorého platí: „V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorého podkladom je posudok (lekárska správa) o poklese schopnosti vykonávať pracovnú činnosť súd skúma aj to, či pri posudzovaní boli vzaté do úvahy všetky relevantné námietky účastníka konania, a teda či taký posudok je úplný, logický a presvedčivý a či dokazovanie v správnom konaní bolo vykonané v dostatočnom rozsahu. ”

13. Uviedla tiež, že podľa rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2006, sp.zn. 1So/10/2005, platí: „Nadradenosť záverov jeho posudkových orgánov nad inými dôkazmi o zdravotnom stave nevyplyva zo žiadneho ustanovenia zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov.“

14. Vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax mala žalobkyňa za to, že žalovaná i krajský súd pri svojom rozhodovaní mali vziať do úvahy všetky jej námietky, nakoľko tieto splnili podmienku relevantnosti, pričom posudky od posudkových lekárov v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1So/10/2005 zo dňa 28.03.2006 majú rovnakú váhu ako ostatné lekárske správy, a teda i správa od MUDr. W. zo dňa 13. novembra 2018.

15. Žalobkyňa podstúpila niekoľko psychiatrických vyšetrení a taktiež fyziatrisko - rehabilitačných vyšetrení, záverom ktorých bolo zhodnotené, že vyčerpala všetky možnosti ich liečby, a teda tvrdenie o nevyčerpaní všetkých liečebných možností neobstojí.

16. Žalobkyňa tiež namietala nesprávne určený dátum, od ktorého jej bol priznaný invalidný dôchodok, t.j. odo dňa 5. novembra 2018, nakoľko je preukázateľné, že podala žiadosť o priznanie invalidného dôchodku spolu s potrebnými podkladmi dňa 25. marca 2018, čo vyplýva aj z lekárskej správy zo dňa

5. novembra 2018.

17. Nesprávnym stanovením dátumu žiadosti o priznanie invalidného dôchodku žalovanou, bola žalobkyňa ukrátená o mesiac, za ktoré jej vznikol nárok na spätné vyplatenie dávky.

18. Určenie vzniku invalidity ku dňu 5. novembra 2018 je celkom zjavne nepreskúmateľné, nakoľko doposiaľ nebol prezentovaný dôvod určenia tohto konkrétneho dňa. Je nemysliteľné, aby sa žalobkyňa stala invalidnou práve v tento deň, čo predpokladá, že ešte dňa 04. novembra 2019 bola osobou bez zdravotného postihnutia, resp. bez poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

19. Žalobkyňa zdôraznila, že krajský súd v napadnutom rozsudku len zreprodukoval obsah žaloby a vyjadrení strán sporu a záverom skonštatoval, že posudky posudkových lekárov boli náležité odôvodnené a výsledok rozhodovania sa opiera o všetky lekárske správy a posudky, ktoré boli predložené. Podľa krajského súdu žalobkyňa nepredložila žiadne lekárske správy, ktoré by preukázali, že trpí ťažkým zdravotným postihnutím, i napriek tomu, že krajskému súdu boli žalobkyňou doložené správy z rôznych vyšetrení a lekárska správa MUDr. W., na základe ktorej bolo určené, že trpí depresívnou poruchou ťažkého stupňa. Krajský súd svoje právne posúdenie nijako bližšie nekonfrontoval so žalobnými námietkami žalobkyne, keď iba všeobecne konštatoval, že jej námietky sú irelevantné.

20. Analogicky poukázala na rozsiahlu rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR, vo vzťahu k potrebe vysporiadania sa s podstatnou argumentáciou, kde Ústavný súd SR uvádza: „Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné.“ (IV. ÚS 14/07). „Pokiaľ všeobecný súd dospeje k rozhodnutiu bez toho, aby sa vo svojom rozhodnutí vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre toto rozhodnutie, treba rozhodnutie všeobecného súdu považovať za arbitrárne, teda za rozporné s čl. 46 ods. 1 ústavy a s čl. 6 ods. 1 dohovoru.“ (napr. sp.zn. I. ÚS 265/05).

21. Na základe uvedeného je zřejmé, že napadnutý rozsudok krajského súdu je založený na nesprávnom a nedostatočnom právnom posúdení, ktoré je v rozpore so skutočnosťami preukázanými lekáskymi správami a bol prijatý spôsobom, ktorý nie je akceptovateľný, nakoľko vydanie rozhodnutia bez náležitého odôvodnenia je porušením práva žalobkyne na spravodlivý proces.

22. Žalobou napadnuté rozhodnutie bolo celkom zjavne vydané na podklade skutkového stavu, zisteného orgánom verejnej správy nedostačujúco pre riadne posúdenie veci a je v rozpore s administratívnymi spismi a nemá v nich oporu.

23. Na základe uvedeného žalobkyňa navrhla, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 19. augusta 2019, č.k. 23Sa/26/2019-42, zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadala priznať nárok na náhradu trov kasačného konania.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

24. Žalovaná vo vyjadrení uviedla, že dôvody kasačnej sťažnosti nepovažuje za opodstatnené, pretože krajský súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého náležité právne posúdil vec a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. Žalovaná mala zhodne s krajským súdom za to, že žalobkyňa nepreukázala žiadnymi dôkazmi skutočnosť, ktoré by spochybňovali záver posudku a nepreukázala ani tú skutočnosť, že by trpela takým závažným ochorením, ktoré by znižovalo jej schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť vo vyššej miere, ako bola stanovená posudkovým lekárom sociálneho poistenia. Podľa lekárskeho nálezov, ktoré posudzoval posudkový lekár sociálneho poistenia je jednoznačne preukázané, že žalobkyňa trpí

depresívnou poruchou stredne ťažkého stupňa, čo potvrdil aj psychiater, ktorý žalobkyňu vyšetril.

26. Vo vzťahu k námietke dátumu vzniku invalidity žalovaná uviedla, že dátum si neurčuje žalobkyňa, ale dôvodom vzniku invalidity je dlhodobý nepriaznivý zdravotný stav, ktorý bol zistený pri posudzovaní zdravotného stavu žalobkyne posudkovým lekárom sociálneho poistenia dňa 05. novembra 2018, na základe čoho bol tento deň stanovený za deň vzniku invalidity žalobkyne.

27. Vzhľadom uvedené žalovaná navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol

IV.

Posúdenie veci kasačným súdom

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podala sťažovateľka včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je opodstatnená.

29. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 25. novembra 2020 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

30. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

31. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

32. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo posúdiť existenciu zákonných podmienok, odôvodňujúcich vydanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým v spojení s prvostupňovým rozhodnutím bolo rozhodnuté s konečnou platnosťou v rámci administratívneho konania vo veci priznania invalidného dôchodku žalobkyne od 5. novembra 2018 v sume 135,80 € mesačne podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293dx zák.č. 461/2003 Z.z.

33. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

34. Podstata základného práva na súdnu a inú právnu ochranu plynúca z čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky je založená na tom, že každý sa môže domáhať ochrany svojich práv na nezávislom a nestrannom súde. Tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktorú tento článok ústavy vykonáva.

35. Výklad a aplikácia zákonov je výlučným právom všeobecných súdov, pričom tento výklad nesmie byť arbitrárny a musí byť náležite odôvodnený. V tomto zmysle, rovnako aj každé rozhodnutie súdu

musí byť odôvodnené a musí byť z neho dostatočne zrejmé, na základe čoho súd dospel ku konkrétnym záverom tvoriacim základnú obsahovú štruktúru odôvodnenia rozhodnutia.

36. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy. Ak súd pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 139 ods. 2 SSP, dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. II. ÚS 6/03 zo dňa 13. marca 2003).

37. Kasačný súd v súvislosti s problematikou odôvodnenia súdneho rozhodnutia zároveň poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 825/2016 zo dňa 28. februára 2017, v ktorom ústavný súd konštatoval, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

38. Rovnako Ústavný súd Slovenskej republiky už vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03, IV.US115/03).

39. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, lebo sa mu tým odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov a teda možnosť riadne konať pred súdom. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

40. Po dôkladnom preskúmaní kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku, kasačný súd skonštatoval, že krajský súd svoje rozhodnutie náležitým a dostatočne presvedčivým spôsobom neodôvodnil. Žalobkyňa namietala, že posudkoví lekári riadne neposúdili jej zdravotné ťažkosti, keď sa nevysporiadali s lekárskou správou MUDr. W. zo psychiatrického vyšetrenia zo dňa 13. novembra 2018, v ktorej psychiater prijal záver depresívna porucha recidíva ťažká, ktoré by bolo možné zaradiť pod inú položku prílohy č. 4 k zák. č. 461/2003 Z. z., a to podľa kapitoly V, položky 3 písm. b/ - poruchy nálad ťažké formy psychiatrické.

41. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že posudkoví lekári vôbec nevenovali pozornosť záverom zo psychiatrického vyšetrenia zo dňa 13. novembra 2018 bolo povinnosťou krajského súdu na túto námietku reagovať a dôsledne skúmať, či jej zdravotný stav bol riadne posúdený.

42. Za stavu, že správny súd v napadnutom rozhodnutí riadne nereagoval na námietky žalobkyne týkajúce sa jednak určenia zaradenia jej zdravotného postihnutia a jednak dátumu vzniku invalidity, kasačný súd rozsudok krajského súdu v spojení s opravným uznesením podľa § 462 ods. 1 SPP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní krajský súd bude postupovať v naznačenom smere, vec opätovne preskúma, dôsledne sa vysporiada s argumentáciou žalobkyne a svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

43. V novom rozhodnutí krajský súd rozhodne znovu aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SPP).

44. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.